

Emila K-a činil více než 6.000 Kč, aby z exekuce bylo vyjmuto 12.786 Kč. Nebylo by tedy spravedlivým uznati, že z nynějšího platu u Emila K-a lze mu zabaviti jen třetinu platu tak, že 6.000 Kč mu musí zůstati volným, a mimo to, že má pobíratí nezkrácený důvod 6.786 Kč jako rentu invalidní a starobní.

Čís. 12109.

Postup vymáhané pohledávky jest skutečností, zrušující pro posavadního věřitele nárok podle § 35 ex. ř. Lhostejno, že jde o postup knihovně zajištěné pohledávky bez knihovního převodu.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1932, Rv I 1453/30.)

Dlužník, proti němuž vedla žalovaná exekuci k vydobytí knihovně zajištěné pohledávky, domáhal se žalobou, o níž tu jde, nepřipustnosti exekuce, tvrdě, že žalovaná postoupila vymáhanou pohledávku Dr. Š-ovi. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, zjistiť, že žalovaná postoupila vymáhanou pohledávku Dr. Š-ovi. Odvolací soud žalobu zamítl. Důvody: Jest sice pravda, že i postup vymáhané pohledávky je skutečností, zrušující pro dosavadního vymáhajícího věřitele nárok podle § 35 ex. ř., jak vyslovil nejvyšší soud v rozhodnutí čís. 8128 sb. n. s. Soud procesní nepřihlížel však k tomu, že vymáhaná pohledávka jest hypotekárně zjištěna na nemovitostech žalobce, na něž se vede nucená dražba. Ku převodu pohledávky hypotekárně zjištěné nestačí však pouhé postupitelovo prohlášení, že pohledávku převádí na postupníka, a prohlášení tohoto, že pohledávku postoupenou přejímá (§ 1392 obč. zák.), nýbrž k hotovosti postupu hypotekární pohledávky vyhledává se ještě knihovní převod pohledávky, ježto pro zánik a převod hypotekární pohledávky platí předpisy zvláštní, vyplývající z principu publicity. Ustanovuje totiž § 469 obč. zák., že pohledávka knihovně zjištěná nezaniká a nepřechází na jiného již zaplacením nebo převodem, nýbrž teprve knihovním vkladem výmazu nebo převodu. V § 4 knih. zák. se stanoví, že se nabytí a převody knihovních práv uskutečňují jen jich zápisem do veřejné knihy. Postup pohledávky hypotekárně zjištěné tvoří tudíž jen titul k převodu pohledávky, k hotovosti postupu takové pohledávky jest však zapotřebí knihovního převodu, neboť teprve tímto knihovním převodem stává se postupník skutečným vlastníkem pohledávky a oprávněným věřitelem proti postoupenému dlužníku. Tomuto názoru nasvědčuje i ustanovení §§ 320 a 324 ex. ř., podle nichž se i nucený postup knihovně zjištěných pohledávek děje na základě právoplatného příkazního usnesení knihovním převodem, jakož i rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 29. července 1885, čís. 8828 sb. čís. 10.651, ze dne 29. září 1886, čís. 11.489, sb. čís. 11.189, ze dne 1. června 1892, čís. 6556 sb. čís. 14.285 a ze dne 11. října 1892, čís. 12.045 sb. čís. 14.420, v nichž vesměs zastáván jest názor, že k hotovosti postupu hypotekární pohledávky jest zapotřebí knihovního převodu. Tento knihovní převod pohledávky žalované na Dr. Š-a se však posud, jak z exekučních spisů patrno, nestal a jest proto vymáhající

věřitelku podle § 469 obč. zák. pokládati stále ještě za knihovní věřitelku a tudíž za oprávněnou k jejímu vydobývání knihovní pohledávky z nemovitostí, na nichž posud právo zástavní pro ni vázne.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolání, opřené o dovolací důvody § 503 čís. 3 a 4 c. ř. s., právem vytýká napadenému rozsudku, že mylně posoudil věc po stránce právní. Nejvyšší soud rozhodl a blíže odůvodnil již v rozhodnutí uveřejněném ve sb. n. s. pod čís. 8128 (stejně sb. n. s. čís. 9541), že postup vymáhané pohledávky jest skutečností, zrušující pro posavadního věřitele nárok podle § 35 ex. ř., a nemá příčiny, by se odchýlil od právního stanoviska tam hájeného. V onom rozhodnutí bylo i vysloveno, že platnost postupu není závislá na listinné formě podle § 9 ex. ř., a nic na věci nemění ani to, že byla postoupena pohledávka knihovně zajištěná bez současného knihovního převodu, jelikož i v tomto případě postupitel již tím, že postoupil svou pohledávku, přestal býti jejím věřitelem, a pohledávka již postupem vystoupila z jeho majetku a stala se majetkem postupníka, jak ostatně ohledně odporu podle § 37 ex. ř. bylo uznáno i v důvodech plenárního rozhodnutí ze dne 27. září 1932, Pres 176/32, čís. 11.932 sb. n. s. Postoupenému dlužníku i v tomto případě jest přiznati obranu proti tomu, by nebyl nucen, platiti dluh osobě, která již není jeho věřitelem a právě proto již nemá na to právo, a to i v úvaze, že postoupený dlužník nemá vlivu na knihovní provedení postupu.

Čís. 12110.

Prodátel, jenž od vyrovnacího dlužníka nežadá vrácení věci, dodané mu s výhradou vlastnictví, nýbrž zaplacení kupní ceny, má jen právo na zaplacení v mezích a podle vyrovnání.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1932, Rv I 950/31.)

Žalující firma dodala žalovanému stroj s výhradou vlastnictví až do zaplacení kupní ceny. Po dodání stroje bylo o jmění žalovaného zahájeno vyrovnací řízení. Pohledávce žalobkyně na nedoplatek kupní ceny za stroj nebylo přiznáno hlasovací právo. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalovaném zapravení celého nedoplatku kupní ceny. **O b a n i ž š í s o u d y** uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc soudu své stolice, by o ní dále jednal a znovu rozhodl.

D ů v o d y:

S hlediska dovolacího důvodu nesprávného právního posouzení věci čís. 4 § 503 c. ř. s. nelze upříti dovolání opodstatněnost. Podle nesporných okolností dodala žalobkyně dovoleteli žací stroj podle účtu ze dne 24. července 1928, na který dovoletel zůstal dlužen 2.584 Kč, pokud se